

ванъе за спасението честъта на отечеството ни, доказа не само достойнството си да носи поменж-
тото знаме, но е отъ най-първитѣ претенденти
за знамето, което Азъ съмъ рѣшилъ да се даде
награда за послѣдната война“.

Съ цѣль да намали ефекта на княжевитѣ
думи, капитанъ Вазовъ често навеждаше разго-
вора върху положението на сръбскитѣ военни
сили, които, стреснати отъ послѣдната война, зна-
чително се усилили.

Прѣди това, капитанъ Вазовъ бѣ команди-
рованъ да изучва границата между България и
Сърбия въ фортификационно и стратегическо от-
ношение. Освѣтъ това, той е билъ натоваренъ да
изслѣдва сръдствата, съ които сръбитѣ щѣхъ да
разполагатъ при повторно нахлувание въ наша
территория.

Въ доклада си, който капитанъ Вазовъ бѣ
прѣдставилъ въ Военното Министерство, излизало,
че сръбитѣ слѣдъ свършека на войната извър-
шили тѣй много въ усиляването на армията си,
щото при една втора война, която сигурно ще
ни отворжтъ още сжщата година, ний ще бждемъ
непрѣмѣнно бити и отмѣщението ще бжде много
печално за насъ, защото всичкитѣ европейски сили
съчувствували тѣмъ.

Значението на Вазова докладъ бѣ прѣвели-
чено прѣдъ Негово Височество и Послѣдния се
стараеше да окуражи както себе тѣй и офицеритѣ,
като казваше, че сега и нашата армия е по-силна,
отъ колкото прѣди войната, защото 48-тѣ кру-
пови далнобойни орждия, които не бѣхъ пристиг-
нали прѣди войната, сега сж вече въ ржцѣтѣ
ни; а това много значи за една армия, като на-
шата.